

РЕШЕНИЕ

№ 4054

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: М.Ш

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от М.Ш Гражданско дело № 20221110147201 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявени от Г. С. К. против МВР иск с **правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **8 460 лв.** – сбор от месечно дължимите суми за храна за периода **26.04.2016 г. – 14.03.2022 г.**, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 31.08.2022 г., до погасяване на вземането. Претендира разноски.

Ищецът твърди в исковата молба и **уточняваща молба** от 14.11.2022 г. /след дадена възможност да посочи ответника по иска с разпореждане № 101666/25.10.2022 г. на л. 109 /, че считано от 26.04.2016 г. е назначена като държавен служител на длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР. Твърди, че ответник по иска е МВР.

Сочи, че е назначена през 2016 г. със Заповед на като орган по назначаването на длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР. Соци, че със Заповед № 8121К-1521/10.03.2022 г. на правоотношението е прекратено на осн. чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 ЗДСл, като заповедта ѝ е връчена на 11.03.2022 г. Излага, че в исковия период 26.04.2016 г. – 14.03.2022 г. не са ѝ заплатени полагащите ѝ се като служител на МВР съгл. чл. 142, ал. 1 и чл. 181, ал. 1 ЗМВР суми за храна, по 120 лв. месечно. Излага, че тази сума се дължи на всички служители на МВР, вкл. държавните служители .

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба. Не спори, че ищецът е бил назначен на длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР в исковия период със Заповед на органа по назначаването – Соци обаче, че ответник по иска и работодател на ищцата е ДУССД при МВР, което според чл. 37, ал. 2 ЗМВР и чл. 85 а от ПРАВИЛНИК за устройството и дейността на ДУССД – ЗМВР е разпоредител с бюджетни кредити. Излага, че органът по назначението на държавен

служител в структурите на МВР е министърът на вътрешните работи, но заплатата на съответния държавен служител се заплаща от структурата – разпоредител с бюджетни кредити, в която е разкрита длъжността. Позовава се на чл. 61, ал. 2 КТ по аналогия.

На второ място излага, че чл. 181, ал. 1 ЗМВР не е приложим за всички служители на МВР, а само за тези, чиито правоотношения се регулират изцяло от ЗМВР. Съгл. чл. 181, ал. 3 ЗМВР вр. чл. 142, ал. 1 ЗМВР суми за храна се дължат единствено на служители, които извършват дейности, свързани със специфичен характер на труда. Сочи, че съгласно НАРЕДБА № 8121з-792 от 29.10.2014 г. за определяне на условията и реда за осигуряване на безплатна храна за държавните служители на Министерството на вътрешните работи, извършващи дейности, свързани със специфичен характер на труда, и на ободряващи напитки за служителите, полагащи труд през нощта от 22,00 до 06,00 ч /отм./ и НАРЕДБА за определяне на условията и реда за осигуряване на левовата равностойност на полагащата се безплатна храна на служителите на Министерството на вътрешните работи за извършване на дейности, свързани със специфичен характер на труда, и осигуряване на левовата равностойност на ободряващи напитки на служителите на Министерството на вътрешните работи, полагащи труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч. / обн., ДВ, бр. 62 от 14.08.2015 г., в сила от 14.08.2015 г., изм., бр. 21 от 9.03.2018 г., в сила от 9.03.2018 г., бр. 77 от 1.10.2019 г., в сила от 1.10.2019 г., изм. и доп., бр. 69 от 4.08.2020 г., в сила от 4.08.2020 г./ ищцата не попада сред категорията служители, на които се дължи подобно плащане, а именно: работи в среда на йонизиращи лъчения и др. подобни или работи през нощта. Излага, че относно ищцата е приложим ЗДСл и по изключение ЗМВР. Сочи, че във вр. с изм. на чл. 142, ал. 1 ЗМВР от ДВ бр. 14/2015 г. под „служители на МВР“ следва да се разбират единствено тези по чл. 142, ал. 1 т. 1 и т. 3 ЗМВР - държавни служители – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението и лица, работещи по трудово правоотношение. Позовава се на давност.

С молба от 14.11.2022 г. ищцата сочи, че работодател е именно ответникът ЗМВР, а не ДУССД при МВР, като орган по назначаването е министърът. Излага, че по см. на ЗДСл отсъства понятието работодател, а орган по назначението е министърът на вътрешните работи. Сочи, че НАРЕДБА за определяне на условията и реда за осигуряване на левовата равностойност на полагащата се безплатна храна на служителите на Министерството на вътрешните работи за извършване на дейности, свързани със специфичен характер на труда, и осигуряване на левовата равностойност на ободряващи напитки на служителите на Министерството на вътрешните работи, полагащи труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч. е отменена с решение № 7741/19.08.2022 г. по адм. д. № 11516/2021 г. на ВАС. Сочи, че системно не са й заплащани сумите.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното.

С доклада по делото, приет при липса на възражения, е отделено като безспорно, че ищцата считано от 26.04.2016 г. до 14.03.2022 г. е била назначена на длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР като държавен служител; че със Заповед № 8121К-1521/10.03.2022 г. на правоотношението е прекратено, като заповедта ѝ е връчена на 11.03.2022 г.

По предявения иск в тежест на ищеца е възложено да докаже, че са налице условията за изплащане на сумата; че сумата се дължи именно от ответника МВ; размера на иска.

В тежест на ответника е да докаже възраженията си, вкл., че е изтекъл срокът, в който вземанията се погасяват по давност.

На ищцата са дадени указания с разпореждане № 101666/25.10.2022 г. на л. 109 за отстраняване на евентуални нередовности на исковата молба относно твърденията й коя структура е нейн работодател – МВР или Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР.

Според *Тълкувателно решение № 1 от 30.03.2012 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2010 г., ОСГК* по силата на чл. 124, ал. 1 ГПК всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това. За да се осъществи вложената в тази разпоредба цел на исковия процес - разрешаването на граждански спор със сила на пресъдено нещо, той трябва да е проведен с участието на лицата, които са засегнати от спора като противопоставени негови страни - претендиращи или отричащи спорното материално право /освен в предвидените от закон случаи на предявяване пред съд на чужди права от свое име - чл. 26, ал. 2 ГПК/. Процесуалната легитимация на страните е абсолютна процесуална предпоставка за правото на иск, поради което за наличието й съдът следи служебно. Ако при проверката за това бъде констатирано, че исковете относно права по правоотношение, по силата на което се полага труд, са предявени срещу ненадлежен ответник, то съдът следва да укаже на ищеца да отстрани в определен срок тази нередовност.

Съдът е дал указания и с молба от 14.11.2022 г. ищцата сочи, че работодател е именно ответникът ЗМВР, а не ДУССД при МВР, като орган по назначаването е министърът. Излага, че по см. на ЗДСл отсъства понятието работодател, а орган по назначението е министърът на вътрешните работи.

Ответникът не спори, а и се установява от Заповед от 19.04.2016 г., Заповед от 10.03.2022 г. и кадрова справка, че ищцата през 2016 г. е назначена като държавен служител в системата на МВР. Първоначално заеманата от нея длъжност е при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР. Считано от 15.06.2017 г. до 01.08.2017 г. ищцата е заемала длъжност ИД Директор на Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР. За периода 01.08.2017 г. – 27.07.2021 г. ищцата е била назначена на длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР. За периода 27.07.2021 г. – 25.11.2021 г. ищцата е била ВПД Директор на Дирекция "У....." /ДУССД/. За последно преди прекратяване на правоотношението ищцата за периода 25.11.2021 г. – 14.03.2022 г. е заемала длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР.

Следователно в исковия период, който съвпада и с периода, в който ищцата е работела в МВР, тя е заемала различни длъжности в Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР. През повечето време ищцата е била на длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР.

Съдът намира, че работодател на ищцата и съответно надлежен ответник по иска за доволствия е Дирекция "У....." /ДУССД/, а не МВР.

Това е така, понеже съгл. чл. 142 ЗМР служителите на МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; държавни служители; и лица, работещи по трудово правоотношение. В случая ищцата е държавен служител, полагащ труд по служебно правоотношение в Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР. Статутът на държавните служители по

ал. 1, т. 2 на чл. 142 ЗМВР се урежда със Закона за държавния служител и с определени разпоредби от ЗМВР. ЗДСл от своя страна препраща към КТ относно определени аспекти от служебното правоотношение.

Според чл. 145, ал. 1 ЗМВР именно министърът на вътрешните работи утвърждава функционалните задължения, организационните структури и щатовете на структурите. Според чл. 158, т. 1 ЗМВР именно министърът на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице от състава на министерството назначава държавните служители на висши ръководни и **ръководни** длъжности. Както беше посочено, първоначално ищцата е назначена на длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР.

Според чл. 9, ал. 1 ЗДСл служебното правоотношение възниква въз основа на административен акт. Чл. 10, ал. 1 ЗДСл гласи, че постъпването на държавна служба в съответната администрация задължително се предхожда от конкурс. Според чл. 81 а, ал. 1 ЗДСл обаче Държавен служител, който работи в една администрация и едногодишният срок за изпитване е изтекъл, може да бъде назначен в друга администрация без провеждане на конкурс за длъжността, ако отговаря на условията за нейното заемане. Назначаването се извършва след сключване на писмено споразумение между определения да заеме длъжността служител и органите по назначаването на двете администрации.

Именно по тази ред – чл. 81а ЗДСл, ищцата е назначена в Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР. В Заповед от 19.04.2016 г. в титулната част е посочено именно подобно споразумение между ищцата, и министъра на отбраната. В този смисъл е и чл. 156 а, ал. 2 ЗМВР.

Следователно ищцата е назначена в Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР по силата на споразумение между нея, органа по назначението в администрацията, в която е работела преди това, и органа по назначението за МВР – администрацията, в която ще работи, който е министърът. Заповедта за назначение на ищцата е издадена от, но единствено като орган по назначаването. Също така, според чл. 81а ЗДСл самото споразумение се сключва между определения да заеме длъжността служител и органите по назначаването на двете администрации, като едната от администрациите в случая е МВР.

Това обаче не води до извода, че МВР е работодател на ищцата.

Длъжностите, които е заемала ищцата в исковия период, са **разкрити в** Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР.

Според чл. 11, ал. 2 от ПРАВИЛНИК за устройството и дейността на, то дирекция "У....." (ДУССД) е една от Дирекциите от общата администрация на МВР. Съгласно чл. 85а от Правилника Дирекция "У....." е структура на МВР за извършване на материално-техническо осигуряване на структурите на МВР и социално обслужване на служителите на МВР. Тя е призвана да подпомага при провеждане на политики във връзка с управление, придобиване и разпореждане с недвижими имоти и движими вещи – държавна собственост, предоставени на МВР; планира, организира и провежда обществени поръчки, когато се възлагат от или от определено от него длъжностно лице; поддържа регистър на имотите и други.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от Правилника ръководителите на структури на МВР, които са определени като разпоредители с бюджет при условията и по реда на ЗПФ, управляват

бюджета и организират, ръководят и отговарят за финансовото и материално-техническото осигуряване на съответната структура. Съгласно чл. 37, ал. 2 ЗМВР Главните дирекции вкл. и дирекция "У.....", са юридически лица.

Съгласно ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 323 ОТ 19 ДЕКЕМВРИ 2008 Г. ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПЪРВОСТЕПЕННИЯ И ВТОРОСТЕПЕННИТЕ РАЗПОРЕДИТЕЛИ С БЮДЖЕТНИ КРЕДИТИ В и списък към него на първостепенния и второстепенните разпоредители с бюджетни кредити в, то процесната дирекция "У....." е второстепенен разпоредители с бюджетни кредити – т. II, т. 9.

Следователно ищцата е полагала труд по служебно правоотношение в Дирекция "У....." при МВР. Тази Дирекция осъществява материално-техническото осигуряване на структурите на МВР и социално обслужване на служителите на МВР; същата е **юридическо лице и разпоредител с кредити**. Заеманата от ищцата длъжност при Дирекция "У....." /ДУССД/ при МВР е **разкрита именно в Дирекция "У....." /ДУССД/**.

Надлежен ответник по иска е Дирекция "У....." /ДУССД/, а не МВР и искът е неоснователен. На ищцата бяха дадени указания по *Тълкувателно решение № 1 от 30.03.2012 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2010 г., ОСГК*.

По разноските. Съобразно изхода на делото ответникът има право на разноски. Дължат се 100 лв. юрк възнаграждение.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Г. С. К. ЕГН *****, с адрес: гр. София, **против МВР иск с правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **8 460 лв.** – сбор от месечно дължимите суми за храна за периода **26.04.2016 г. – 14.03.2022 г.**, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 31.08.2022 г., до погасяване на вземането.

ОСЪЖДА Г. С. К. ЕГН *****, с адрес: гр. София, да заплати на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** на МВР, сумата от **100 лева** – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____